

planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 26, poz. 166),

- 2) uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 26, poz. 167)."

§ 2. Minister Finansów ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 30 Rady Ministrów z dnia 10 lu-

tego 1967 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych biur projektów (Monitor Polski Nr 15, poz. 72) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zachowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

153

UCHWAŁA Nr 98 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 kwietnia 1972 r.

w sprawie rozwoju produkcji lokalnej i ubocznej materiałów budowlanych.

W celu zapewnienia poprawy zaopatrzenia indywidualnego budownictwa w materiały budowlane przez intensyfikację produkcji materiałów budowlanych wytwarzanych z surowców miejscowych oraz z odpadów surowcowych zużywanych w ramach produkcji ubocznej uspołecznionych zakładów produkcyjnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Wykorzystanie miejscowych surowców i materiałów budowlanych.

§ 1. Miejscowymi surowcami i materiałami budowlanymi w rozumieniu uchwały są surowce i materiały budowlane nie podlegające prawu górnictwu, w szczególności gliny, dolomity budowlane, piaskowce, kwarcyty, kamienie wapienne, kamienie narzutowe, żwiry i piaski budowlane, tufy, żuźle itp.

§ 2. Przy projektowaniu domów jednorodzinnych oraz drobnego budownictwa gospodarczego i pomocniczego jednostki projektowania powinny uwzględniać w szerokim zakresie miejscowe surowce i materiały budowlane.

Rozdział 2

Pomoc Państwa w celu intensyfikacji produkcji lokalnej materiałów budowlanych.

§ 3. 1. Właściwi ministrowie i prezydya rad narodowych powinni udzielać pomocy organizacyjnej i technicznej jednostkom organizacyjnym i osobom fizycznym produkującym materiały budowlane z surowców miejscowych.

2. W ramach pomocy, o której mowa w ust. 1:

- 1) Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

- a) zapewni ogólną koordynację w zakresie:
- pomocy w rozwoju produkcji lokalnej materiałów budowlanych ze strony branżowych zjednoczeń przemysłu,
 - pomocy w zakresie wykonywania prób i badań laboratoryjnych wyrobów gotowych,
 - programowania i bilansowania ważniejszych środków produkcji ze szczególnym uwzględnieniem sprzętu mechanicznego, działając w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Ra-

dzie Ministrów i przewodniczącymi prezydów wojewódzkich rad narodowych,

- organizacji szkolenia zawodowego w resortowych ośrodkach branżowych, w tym opracowywania materiałów instruktażowych z zakresu organizacji i technologii produkcji lokalnej materiałów budowlanych,

- b) spowoduje opracowanie w terminie do dnia 31 lipca 1972 r. projektów typowych cegielni i wapienników, podejmujących produkcję w warunkach lokalnych, przy czym koszty opracowania tej dokumentacji zostaną sfinansowane ze środków funduszu koordynacji branżowej,

- c) spowoduje, aby cegielnie i wapienniki, unieruchamiane w przemyśle państwowym po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały i przewidziane do zagospodarowania przez prezydya rad narodowych w ramach produkcji lokalnej, były przekazywane z pełnym dotychczasowym wyposażeniem w maszyny i urządzenia,

- 2) Ministrowie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Maszynowego spowodują uruchomienie w podległych zakładach w terminie do dnia 30 września 1973 r. produkcji maszyn i urządzeń oraz części zamiennych niezbędnych dla rozwoju lokalnej produkcji materiałów budowlanych (prasy pasmowe, miesadła, ucinacze itp.), w rozmiarach wynikających z dokonanej analizy potrzeb zgłoszonych przez prezydya wojewódzkich rad narodowych,

- 3) Minister Przemysłu Ciężkiego zapewni dostawy kooperacyjne dla jednostek organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz resortu przemysłu maszynowego produkujących maszyny i urządzenia na potrzeby lokalnej produkcji materiałów budowlanych,

- 4) Ministrowie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Rolnictwa, Komunikacji oraz Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska wydadzą podległym jednostkom w ciągu 1 miesiąca od daty wejścia w życie niniejszej uchwały zalecenia odpłatnego świadczenia usług własnym sprzętem na rzecz lokalnych producentów materiałów budowlanych, szczególnie w okresach przestoju tego sprzętu,

- 5) Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Minister Komunikacji oraz Prezes Centralnego

Urzędu Geologii udziela pomocy producentom lokalnym eksploatującym surowce skalne w zakresie niezbędnego rozpoznania geologicznego oraz prowadzenia eksploatacji i przeróbki tych surowców na cele budowlane.

3. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa obrotu towarowego, rozprawdzające środki produkcji, takie jak paliwo technologiczne, drewno budowlane, szyny wąskotorowe, koleby itp., zapewnią lokalnym producentom materiałów budowlanych pierwszeństwo w zakupach w ramach puli dla drobnych odbiorców. Podstawą zakupu będzie zamówienie potwierdzone pod względem merytorycznym i formalnym przez organ wyznaczony przez prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 4. 1. Prezydium rad narodowych, w szczególności powiatowych, powinny inicjować wśród ludności miast i wsi, zainteresowanej produkcją materiałów budowlanych na zaspokojenie potrzeb budownictwa indywidualnego, organizowanie na zasadzie dobrowolności zespołów w celu prowadzenia zespołowej produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych, nad którymi będą sprawowały opiekę i nadzór organizacyjny.

2. W celu zapewnienia realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych:

- 1) opracują i udostępnią zainteresowanym producentom lokalnym materiałów budowlanych uproszczoną inwentaryzację surowców miejscowych obejmującą:
 - a) mapy ich rozmieszczenia, zasobność złóż i warunki eksploatacji,
 - b) wykaz zakładów posiadających surowce odpadowe nadające się do wykorzystania w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych,
- 2) spowodują w szerszym zakresie wydzierżawianie jednostkom Centralnego Związku Kółek Rolniczych, zespołom wiejskim i wytwórcom prywatnym cegielni i wapienników przewidzianych do uruchomienia lub unieruchomionych, których eksploatacja przez przemysł państwowy byłaby nieopłacalna,
- 3) zapewnią nadzór nad działalnością lokalnych producentów materiałów budowlanych, zwracając szczególną uwagę na wykorzystanie wszelkich możliwości rozwoju produkcji lokalnej na swoim terenie, łącznie z umożliwieniem wywozu wyprodukowanych materiałów na tereny innych powiatów,
- 4) rozpowszechnią projekty typowe cegielni i małych zakładów wapienniczych, podejmujących produkcję w warunkach lokalnych,
- 5) zorganizują przy udziale przedsiębiorstw państwowych będących uczestnikami porozumień branżowych szkolenie zawodowe w dziedzinie organizacji i technologii produkcji lokalnej materiałów budowlanych oraz skoordynują działalność prowadzoną w tym zakresie przez inne jednostki organizacyjne.

3. Działalność, o której mowa w ust. 2, będzie finansowana ze środków własnych prezydiów rad narodowych.

§ 5. 1. Właściwi ministrowie ustalą w terminie do dnia 30 czerwca 1972 r. dla podległych i nadzorowanych cegielni dysponujących nie wykorzystanymi zdolnościami wypalowymi obowiązek usługowego wypału cegły surowej dostarczanej przez spółdzielnie produkcyjne, kółka rolnicze, rolników indywidualnych, państwowe gospodarstwa rolne itp.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustali w terminie do dnia 30 maja 1972 r. warunki

usługowego wypału cegły surowej i zasady odpłatności za te usługi dla wszystkich cegielni państwowych i spółdzielczych w kraju.

3. Minister Finansów ustali zasady rozliczeń podatkowych za usługowy wypału cegły surowej wykonywany przez wytwórców prywatnych.

§ 6. W zakresie inwestycji dotyczących produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych o wartości do 2 mln zł nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 91 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1962 r. w sprawie ustalania zasobów złóż kopalin dla podjęcia działalności inwestycyjnej związanej z eksploatacją złoża kopaliny lub jej przeróbką (Monitor Polski z 1962 r. Nr 28, poz. 116 i z 1969 r. Nr 51, poz. 392).

Rozdział 3

Produkcja uboczna materiałów budowlanych.

§ 7. 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, z wyjątkiem przedsiębiorstw produkujących wyłącznie materiały budowlane, posiadające surowce wtórne lub inne surowce nie objęte planami gospodarczymi, a nadające się do produkcji materiałów budowlanych, mogą przystąpić do pozaplanowej produkcji tych materiałów na potrzeby własne przedsiębiorstwa, na potrzeby indywidualnego budownictwa pracowników przedsiębiorstwa lub na zbytu.

2. Przedsiębiorstwa, których zasadniczym zadaniem jest produkcja materiałów budowlanych, mogą uruchomić produkcję uboczną tylko w tym wypadku, gdy technologia produkcji i asortyment wyrobów są zasadniczo różne od technologii i asortymentu materiałów budowlanych produkowanych w tych przedsiębiorstwach.

3. Zużycie surowców wtórnych na pozaplanową produkcję materiałów budowlanych zwalnia przedsiębiorstwa przemysłowe produkujące te surowce od obowiązku ich sprzedaży. Wyjątek stanowi sprzedaż surowców wtórnych innym przedsiębiorstwom państwowym, których produkcja oparta jest na tych surowcach i objęta jest narodowym planem gospodarczym. W tym zakresie bezpośredni kontrahenci obowiązyani są do zawarcia umów szczegółowych.

§ 8. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw, o których mowa w § 7, opracują plan uruchomienia produkcji, zestawienie potrzebnych nakładów i kalkulację cen wyrobów oraz zbadają opłacalność i celowość podejmowanych inwestycji w świetle kalkulacji ekonomicznej i uzyskiwanych ilości materiałów budowlanych na jednostkę nakładu inwestycyjnego.

2. Produkcję materiałów i wyrobów na potrzeby budownictwa można uruchamiać w formie wyodrębnionych oddziałów produkcyjnych, działających na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym.

§ 9. Ceny zbytu materiałów budowlanych wytwarzanych w ramach produkcji pozaplanowej zatwierdza prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek przedsiębiorstwa.

§ 10. Produkcja, o której mowa w § 7, nie podlega włączeniu do planu zaopatrzenia centralnego przez okres 5 lat od chwili jej podjęcia.

§ 11. Finansowanie eksploatacji produkcji ubocznej, o której mowa w § 7, dokonywane będzie ze środków własnych i kredytu bankowego na zasadach obowiązujących w odniesieniu do produkcji podstawowej.

§ 12. Materiały reglamentowane potrzebne do produkcji ubocznej należy ujmować w planie zaopatrzenia materiałowego przedsiębiorstwa, z wyjątkiem materiałów masowych, jak np. cement i wapno, przeznaczonych do produkcji materiałów budowlanych przewidzianych do sprzedaży indywidualnym odbiorcom, które powinny być objęte planem terenowego zaopatrzenia materiałowego z puli rynkowej.

§ 13. Wyprodukowane materiały i wyroby budowlane mogą być sprzedane przez przedsiębiorstwa produkujące bezpośrednio odbiorcom z pominięciem odpowiednich central handlowych.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 14. Zaleca się wszystkim producentom materiałów budowlanych przystąpienie do porozumień branżowych.

§ 15. Zaleca się centralnym związkom spółdzielni oraz Centralnemu Związkowi Kółek Rolniczych stosowanie zasad i ustaleń określonych w uchwale, współdziałanie w realizacji tych ustaleń przez państwowe jednostki organizacyjne oraz świadczenie usług i pomocy zmierzającej do zapewnienia poprawy zaopatrzenia indywidualnego budownictwa w materiały budowlane, jak np. usługowego wypału cegły surowej, pomocy technicznej, sprzętowej itp.

§ 16. Ilekroć w uchwale jest mowa:

- 1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) o prezydium powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 17. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 29),
- 2) uchwała nr 719 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie dodatkowych środków do popierania i rozwoju produkcji ubocznej materiałów dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1956 r. Nr 100, poz. 1154, z 1957 r. Nr 96, poz. 557 i z 1958 r. Nr 25, poz. 144).

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom oraz prezydiom rad narodowych.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

154

UCHWAŁA Nr 106 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1972 r.

w sprawie funduszu nagród w placówkach żywienia przyzakładowego.

W celu usprawnienia zaopatrzenia placówek żywienia przyzakładowego w surowce i artykuły spożywcze oraz pobudzenia aktywności pracowników tych placówek do zaopatrywania stołówek i bufetów w hurtowych źródłach zakupu i własnych gospodarstwach Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Placówki żywienia przyzakładowego prowadzone w przedsiębiorstwach państwowych i ich jednostkach nadrzędnych oraz w jednostkach budżetowych i w organizacjach społecznych, które otrzymują dotacje z budżetu Państwa, tworzą fundusz nagród w wysokości 5% sumy zrealizowanych marż detalicznych w tych placówkach.

2. Marże detaliczne stanowią różnicę między wartością surowców i artykułów spożywczych zużytych bądź sprzedanych w placówkach żywienia przyzakładowego liczoną w cenach detalicznych a wartością tych surowców i artykułów liczoną w cenach zakupu.

3. Fundusz nagród obciąża koszty placówek żywienia przyzakładowego.

§ 2. 1. Wypłata nagród z funduszu może być dokonywana w okresach kwartalnych po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

2. Łączna suma nagród wypłaconych z funduszu nie może przekroczyć w ciągu roku 5% wykonanego osobowego funduszu plac.

§ 3. Szczegółowe zasady przyznawania nagród z funduszu określi Minister Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 4. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielczych oraz organizacjom społecznym, innym niż określone w § 1 ust. 1, tworzenie funduszu nagród w placówkach żywienia przyzakładowego na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

§ 5. W § 7 ust. 6 uchwały nr 295 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1971 r. w sprawie zasad odpłatności konsumentów za usługi świadczone przez placówki żywienia przyzakładowego oraz zasad finansowania tych placówek (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 1) skreśla się zdanie drugie w brzmieniu: „Zasady podziału tego zysku ustali Minister Finansów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych”.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*